

HOLANDSKO:

Mráz na těle i v duši (1)

Nepochybuji o tom, že jste se v podobné situaci také už někdy ocitli. Na co jste sáhli, to se pokazilo. Pomyslný hrad z karet se vám nečekaně rozsypal před očima a **nepomohlo ani trumfové eso**, které je pro případ nouze trvale schované v rukávu každého rybolovce.

text: Radek Matouš foto: autor a kamarádi

Naše vysněná březnová holandská mise dostává hned v úvodu pořádný úder na solar.

„Nesvíí mi světla na přívěsu pro loď,“ oznamuje apaticky parták David Chalupka. „Žádný z mých přátel – elektrikářů není doma. To je začátek,“ ulevuje si.

„Zkusím zavolat příteli na telefonu, třeba bude mít řešení,“ snažím se uklidnit stoupající nervozitu. Své obě levě

a ještě olšové ruce nenabízím, protože to bychom nevyrazili na výpravu vůbec. Pravda je, že jsem již od života pár ran schytil a navíc teorii o účincích elektrického proudu mám dostatečně nastudovanou z filmu Pelíšky. Věřím, že i vám scéna z testování hry „vydržej, pioněr“ pomohla v mnoha životních situacích. V každém případě se stále řídím okřídlenou větou: Když nevíš, porad se u odborníků. Do své unavené mozkovny tak

vysílám jasné signály, které mají vypátrat zlaté elektrikářské ruce. Naštěstí nemusím hledat daleko. Dcera si vzala syna elektrikáře. Hned prvním telefonátem jsem objevil jablko i strom, zeťák byl právě na návštěvě u rodičů. Zlaté české ručičky opět pomohly a my se tak dostali s asi čtyřhodinovým zpožděním krátce po půlnoci do cíle naší první rybářské destinace. „Ráno je moudřejší večera,“ říkáme si a uléháme.

Pokračování čtete v tištěné verzi v Rybářství číslo 7.